

[Niels Westerby.]

på noget længere sigt; det gælder i hvert fald praktisk, men måske ikke videnskabeligt eller forskningsmæssigt set.

Vi kan godkende beretningen, og vi har tillid til, at arbejdet på Risø vil fortsætte på den bedste måde. Det er vel ikke kun et spørgsmål om de resultater, man hurtigt kan påvise på Risø, men også et spørgsmål om de langsigtede resultater, der kommer ud af det. Endelig kan man vel ikke engang stille det sådan op, at man siger, at valget for os står imellem, om vi skal have vor egen forskning og praktisk anvendelse af denne, eller om vi i stedet skal udnytte de resultater, der opnås i de store lande. Jeg tvivler på, at vi her i landet overhovedet ville være i stand til at udnytte de resultater, der opnås i de store lande, hvis vi ikke havde skabt et vist grundlag selv, og det er vel også i det perspektiv, man må se Risø.

Det er måske nok ikke helt rimeligt at sige, at vi ikke en gang imellem skal have en debat om Risø; men det vil vel være rimeligt at vente med en virkelig intensiv debat, indtil vi har set den plan over 5 år, som er under udarbejdelse. Den vil sikkert give et bedre grundlag at diskutere spørgsmålet på.

Vi fra vor side ønsker dog snarere at gå i retning af at udvide forskningsvirksomheden end at følge den almindelige tendens herinde til at stille det spørgsmål, om vi kan barbere den noget.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg siger tak for de bemærkninger, der er faldet her fra talerstolen i denne debat om Risø. Når jeg tænker på nogle af de drøftelser, vi har haft, er jeg glad for, at debatten i dag i så vældig høj grad, som tilfældet var, har samlet sig om fremtiden og om det fremtidige arbejde på Risø.

Netop i forbindelse med fremtidsplanerne er det naturligt at gøre en bemærkning og give en oplysning om den femårsplan, som blev efterlyst af hr. Niels Matthiasen, hr. Morten Lange og hr. Niels Westerby. Et af de spørgsmål, der har optaget sindene, er jo, hvordan det gik med den femårsplan, der blev bebudet i 1963, da man sidste gang havde en større undersøgelse af Risøs forhold. Jeg vil gerne gøre opmærksom på også på grund af den offentlige diskus-

sion, der har været om denne Risøplan, at det, man drøftede i 1963, var en række forudsætninger, der skulle være opfyldt, og når disse forudsætninger var opfyldt, skulle man i fortsættelse deraf udarbejde en femårsplan. Bl. a. var det helt nødvendigt for at kunne udarbejde en mere langsigtet plan, at der blev noget mere klarhed over, hvad man bl. a. fra elværksside tænkte sig med hensyn til den fremtidige udvikling.

Som det også blev oplyst i udvalget i fjor, fik vi fra atomkraftudvalget den betænkning, som simpelt hen var forudsætningen for, at man kunne komme til at lave en fremtidig plan for Risøs arbejde i de kommende år. Den blev afleveret den 31. august 1966, og umiddelbart efter at denne plan var afleveret til atomenergikommissionen, gik man i gang med 5. års programmet uden ophold af nogen art. Jeg kan oplyse — da det måske kan have en vis interesse næsten at have dato på det — at arbejdet er meget vidt fremskredet, og at man regner med at kunne forelægge dette arbejdsprogram for de kommende år på det møde, som atomenergikommissionen holder i april — det ordinære aprilmøde den 12. april. Jeg siger det kun for at understrege, at denne femårsplan altså simpelt hen er blevet udarbejdet så hurtigt, som det overhovedet lod sig gøre, da forudsætningerne først var til stede, og at det tilsagn, der er givet om at udarbejde en sådan plan, altså fuldt ud er blevet holdt.

Hr. Johan Philipsen var inde på en række meget interessante betragtninger vedrørende Risøs fremtid, betragtninger, der vel i høj grad må ses ud fra hr. Johan Philipsens interesse for elværkerne, elproblemerne og i det hele taget udbygningen af vor elforsyning. Det er jo rigtigt, at et lille land stadig står over for valg, når det drejer sig om, hvor man skal sætte ind videnskabeligt; det er ikke alene et spørgsmål om penge, det er også et spørgsmål om mandskab. Jeg tror imidlertid, det er rigtigt at sige, at vi i Danmark i ganske høj grad er med på europæisk basis, hvor det er naturligt. Da vi nu er ved atomerne, synes jeg, det kan være naturligt, selv om det er en anden side af atomforskningen, at nævne CERN som et typisk eksempel på, at Danmark er med i europæisk og i nordisk samarbejde. Men hvad jeg navnlig vil tilføje,